

За наукові КАДРИ

Орган партбюро, ректорату, комітету ЛКСМУ, профкому та місцевому
Одеського Державного Університету ім. І. І. Мечникова

СУБОТА
29
ТРАВНЯ
1954 року
№ 16 (415)

Ціна 20 коп.

В нашій країні проявляється велика турбота про розквіт соціалістичної культури, про умноження духовних багатств народу. Про це свідчить, зокрема, безперервний ріст вищої освіти. У вузах країни зараз навчається більше як півтора мільйона студентів. В цьому році вузи випускають більше 230 тисяч спеціалістів і приймуть на перші курси 440 тисяч чоловік.

Зараз в житті радянської вищої школи наступила відповідальна пора — весняна екзаменаційна сесія. Екзамени покажуть успіхи і наочно викриють недоліки в організації учебного процесу за минулий рік.

Екзаменаційним сесіям передують складання заліків з ряду дисциплін. Досвід показує, що в тих вузах, керівники яких сліdkують за своєчасним складанням заліків студентами, екзамени проходять більш спокійно і організовано. На жаль, в ряді вищих учебных закладів не приділяється потрібної уваги залікам, багато студентів складають їх в самі останні дні перед екзаменами, а інколи навіть в дні екзаменів. Так було, наприклад, в період зимової екзаменаційної сесії в Молотовському гірничому інституті, в І-му Московському державному педагогічному інституті іноземних мов і деяких інших учебных закладах.

Велике значення має створення необхідних умов для підготовки студентів до екзаменів. Керівники вузів повинні потурбуватися про те, щоб студентам було відведено приміщення для самостійних занять, збільшено число місць в читальних залах, зручніше регламентовані години роботи бібліотек. Розпис екзаменів слід складати з урахуванням трудоемкості і складності предметів, щоб дати студентам можливість без поспіху підготуватись до чергових екзаменів.

В ряді вузів з окремих курсів читаються оглядові лекції, що безумовно допомагає студентам краще систематизувати матеріал при підготовці до екзаменів. Але деякі викладачі замість того, щоб за допомогою оглядових лекцій повернути увагу студентів до вузлових питань предмету, який вивчається, перетворюють їх в своєрідний метод «натаскування» студентів на відповіді на екзаменаційних білетах. Це не орієнтує студентів на глибоке вивчення учебных дисциплін.

На екзаменах повинна бути забезпечена висока, але справедлива вимогливість. У нас є ще «добрі» викладачі, які з легким серцем ставлять у залікові книжки незаслужені, завищені оцінки. На минулій сесії в Карагандинському гірничому інституті екзаменатори з загальної хімії всіма шляхами намагались «вигнати» студентів, які виявили зовсім недостатні знання, приймаючи при цьому в розрахунок всякого роду побічні мотиви. Подібному лібералізму не повинно бути місця у наших вузах.

З другого боку, зустрічаються екзаменатори, які своєю придирливістю і різкістю створюють нервозну обстановку під час екзаменів, утруднюючи тим самим виявлення дійсних знань у студентів. Спокійна, ділова обстановка, об'єктивність оцінок, що ґрунтується на розкритті дійсних знань студентів, без урахування яких би там не було привідних, побічних міркувань, — найперша умова успішного проведення екзаменів.

Неправильно поступають ті викладачі, які зводять екзамени до формального опитування студентів, не цікавляться тим, наскільки глибоко, творчо вони розуміють дане питання. Подібне відношення до перевірки знань веде до розвитку догматизму і начотництва у студентів. Екзамени повинні показати не тільки рівень знань у студентів, але і їх уміння застосовувати теоретичні знання на практиці, ясно уявляти собі їх життєве значення. Екзаменатор повинен вимагати від студентів знання обов'язкової літератури, рекомендованої за програмою.

Керівники вузів, кафедр зобов'язані повсякденно і уважно вивчати хід екзаменів, особисто бути присутніми на них, узагальнювати недоліки в підготовці студентів і робити на цій основі практичні висновки для дальшого поліпшення учебного процесу. На ділі, на жаль, не завжди буває так. В Горьківському університеті підсумки минулих екзаменів підводились чисто формально, не вивчались. Не випадково число невстигаючих тут за останні три роки збільшилось у два рази — з п'яти до десяти процентів від загального числа студентів. Це говорить про серйозні недоліки в організації навчально-виховної роботи в університеті.

Велика відповідальність за проведення екзаменаційної сесії лягає на вузівські партійні, профспілкові і комсомольські організації. Їх обов'язок — мобілізувати студентів на добру підготовку до екзаменів, добитись високої свідомості і дисциплінованості тих, що екзаменуються. В деяких вузах партійні, профспілкові і комсомольські організації як слід в хід екзаменаційної сесії не вникають, проходять мимо фактів грубого порушення учебної дисципліни, неправильного відношення деяких студентів до екзаменів. В Новочеркаському політехнічному інституті не з'явилось на екзамен з однієї із провідних дисциплін декілька студентів четвертого курсу хімічного факультету. Ця недисциплінованість — прямий результат незадовільно поставленої виховної роботи серед студентів інституту.

Екзамени — відповідальний період в житті студентів і викладачів. Потрібно зробити все необхідне для того, щоб екзамени пройшли організовано, плідно.

(Передова «Правды» за 19 травня 1954 р.).

УКАЗ
ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР
Про нагородження Української Радянської Соціалістичної Республіки орденом Леніна

На ознаменування 300-річчя возз'єднання України з Росією і відзначаючи видатні успіхи українського народу в державному, господарському і культурному будівництві, нагородити Українську Радянську Соціалістичну Республіку орденом Леніна.

Голова Президії Верховної Ради СРСР **К. ВОРОШИЛОВ.**
Секретар Президії Верховної Ради СРСР **М. ПЕГОВ.**
Москва, Кремль. 22 травня 1954 року.

УКАЗ
ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР
Про нагородження міста Києва орденом Леніна

У зв'язку з 300-річчям возз'єднання України з Росією і відзначаючи велике значення Києва в історії російського, українського і білоруського народів, нагородити місто Київ — столицю Української Радянської Соціалістичної Республіки — орденом Леніна.

Голова Президії Верховної Ради СРСР **К. ВОРОШИЛОВ.**
Секретар Президії Верховної Ради СРСР **М. ПЕГОВ.**
Москва, Кремль. 22 травня 1954 року.

На честь великого свята

Ще в листопаді—грудні 1953 року для професорсько-викладацького складу та студентів університету доцентом Ковбасюком було прочитано 2 лекції на тему: «Возз'єднання України з Росією та його історичне значення».

Для агітаторів академічних груп і працюючих серед населення колишньої виборчої дільниці в грудні та лютому були проведені семінари по тезах ЦК КПРС про 300-річчя возз'єднання України з Росією.

Партійне бюро університету силами професорсько-викладацького складу організувало читання циклу лекцій про історичну дружбу російського та українського народів в порту, на заводах ім. Жовтневої революції та ім. Січневого повстання. Особливо відзначились у цій роботі комуністи історико-економічного факультету (доценти Ковбасюк, Мигаль, Некрасов та інші). Товариші Чухрій та Раковський виїжджали в підшефний колгосп ім. Леніна, Велико-Михайлівського району, де виступали з доповідями про історичну дружбу двох братніх народів перед колгоспниками.

Велику роботу серед населення міста Одеси провели викладачі філологічного факультету, які виступали з доповідями про літературні зв'язки двох братніх літератур. Доцент Нездвідський прочитав у санато-

риях м. Одеси кілька доповідей про відображення російсько-українського єднання в творах української літератури та підготував і провів дві читацькі конференції — в Палаці моряків та Будинку офіцерів. Викладачами факультету підготовлено збірник, присвячений російсько-українським зв'язкам. Наукова бібліотека університету організувала велику цікаву виставку на тему: «Розквіт Радянської України в братній сім'ї народів СРСР» та виставку праць біологів Одеського університету за період з 1865 по 1954 рік.

В квітні місяці цього року в університеті було проведено наукову студентську сесію, присвячену 300-річчю возз'єднання України з Росією. На пленарному та секційних засіданнях було заслухано 46 доповідей студентів, у тому числі 3 доповіді студентів Кишинівського університету.

Колектив нашого університету встановив тісний дружній зв'язок з колективом Кишинівського державного університету. Ще в період зимових канікул студенти Кишинівського університету відвідали наш університет, знайомились з ним, виступали з концертами художньої самодіяльності, присвяченими 300-річчю возз'єднання України з Росією.

Мітинг, присвячений 300-річчю возз'єднання України з Росією

24 травня на філологічному та історико-економічному факультетах з участю працівників бібліотеки відбувся мітинг, присвячений святкуванню 300-річчя возз'єднання України з Росією. Декан історико-економічного факультету т. Мигаль повідомив про нагородження Української Радянської Соціалістичної Республіки і міста Києва орденами Леніна.

На мітингу з словами ширшої подяки і палкої любові до Комуністичної партії та Радянського уряду виступили також студенти філологічного факультету тт. Кожухар, Ткачук, студент історико-економічного факультету т. Хамкін та учений секретар наукової бібліотеки тов. Ільєнков.

У відповідь на цей приїзд кишинівців колектив нашого університету в складі 240 чоловік під керівництвом проректора університету доцента Ковбасюка та заступника секретаря партбюро університету т. Калустяна відвідав Кишинівський університет під час першотравневих свят.

Зустріч колективів двох університетів явилась яскравою демонстрацією непорушної дружби народів СРСР.

Було проведено огляд наукових студентських робіт. Жюрі відмітило 74 краших студентських робіт, 29 з яких рекомендовано до друку в спеціальному збірнику, а 51 наукова робота висунута на міський огляд.

Великою подією в житті університету була сесія біологічних наук АН УРСР, яка відбувалась 10—11 травня, та ювілейна наукова сесія професорсько-викладацького складу університету 12—14 травня.

На кафедрах філологічного, історичного та інших факультетів розробляються важливі проблеми з історії боротьби українського народу за возз'єднання з великим російським народом та з історії російсько-українських літературних зв'язків. На цю тему написано багато цікавих дипломних та курсових робіт.

В. ШАТУХ.

Д. Благоев—видатний син болгарського народу

(ДО 30-РІЧЧЯ З ДНЯ СМЕРТІ)

7 травня 1954 р. минуло 30 років з дня смерті видатного учня Маркса і Енгельса, організатора революційної марксистської партії болгарського робітничого класу—Дмитра Благоева.

Формування марксистських поглядів Благоева почалося на початку 80 рр. минулого століття в Росії, де під впливом групи «Освобождение труда», а іноді незалежно від неї, виникали марксистські гуртки і групи.

Син болгарського народу, майбутній керівник «тесняків» і засновник болгарської комуністичної партії, 22-річний Благоев у 1878 р. приїжджає до Росії, спочатку в Одесу, а потім до Петербургу. В 1880 р. він вступив до Петербурзького університету на фізико-математичний факультет. В своїх спогадах Благоев розповідає про те велике враження, яке справило на нього політичне життя петербурзьких студентів.

Благоев вчиться, виховуючи в собі який революційний світогляд. Щоб бути ближче до суспільних наук, він залишає фізико-математичний факультет і переходить на юридичний.

Благоев розумів, що народники провалились. Він старанно починає вивчати Маркса, твори Лассаля. Враження, яке дорівнює революції в світогляді, справив на нього I том «Капіталу». Благоев зрозумів, що капіталізм не вічний, що росте міцніше його могильник—пролетаріат.

В кінці 1883 р. він створює групу, яка була названа «Партия русских социал-демократов».

Ця соціал-демократична група розвинула велику революційну роботу. Було створено до 15-ти гуртків у різних районах Петербургу. Група вела пропаганду серед промислового пролетаріату. Особливо велику увагу приділяв цій роботі сам Благоев, який керував гуртками на Васильєвському острові. Для робітників були створені бібліотеки. Довідавшись про існування групи «Освобождение труда», Благоевці насамперед звернулись до неї за літературою.

Групі Благоева належить спроба, про яку говорить Ленін в статті «К истории рабочей печати в России»,—спроба створити першу соціал-демократичну газету. Почала друкуватися газета «Рабочий», хоч вона вийшла всього два рази—один раз в січні, другий—влітку 1885 року. Дру-

карня була викрита і видання газети припинилось.

Група Благоева розробила свій проект програми, авторами якої були Д. Благоев і П. Латишов. Аналізуючи пізніше цей проект, Благоев писав, що це була «смесь научного социализма с лассальянством, а если хотите,—с лавризмом». Рівень цієї програми був нижчий навіть від програми «Северного русского рабочего союза», якій участь робітників надала значно більшої політичної загостреності. Благоевці добре розуміли недоліки свого проекту і тому, познайомившись з проектом групи «Освобождение труда», приєднались до нього.

Благоевська група не обмежувалась лише пропагандою серед робітників. Була створена група і серед військових на чолі з сином відомого письменника-демократа Н. В. Шелгунова—моряком Н. Н. Шелгуновим. Ця військова група мала програму і статут.

В 1885 р. група Благоева була розгромлена. В березні було заарештовано Благоева, а до кінця року й інших членів групи. Д. Благоева вислали з Росії, як іноземного підданого. Деякий час із Софії Благоев за дорученням своєї групи підтримує зв'язок з групою «Освобождение труда» і продовжує в Болгарії свою революційну діяльність. З його ім'ям зв'язаний початок соціалістичного руху в Болгарії. Внаслідок боротьби Благоева та його найближчих прихильників проти опортунізму в робітничому русі було дано основу для створення соціал-демократичної партії та партії «тесняків», яка в 1919 р. перетворилась в комуністичну партію Болгарії.

Під керівництвом Благоева партія викривала свої помилки і стала марксистсько-ленінською партією.

З надзвичайною увагою Благоев слідував за революційним рухом в Росії, яку палко любив. Перед смертю він писав: «Сегодня красное знамя гордо развеивается в РСФСР, в той стране, на зарожение рабочего движения которой я работал...»

Міцна дружба зв'язує радянський і болгарський народи. Яскравим прикладом цього є і той факт, що одним з піонерів марксизму в Росії був видатний діяч болгарського революційного руху, славетний син болгарського народу—Дмитро Благоев.

І. БОЛДИРЕВ,
студент V курсу історико-економічного факультету.

Л. РЕБРОВА

студ. I курса филологического факультета.

Помнят о вас

Во время нашествия вражьей орды,
В тревожных ночах медсанбата
Склонялася с лаской над раненым ты —
И жизнь возвращалась к солдатам.
В тиши операций за длинным столом,
Орудя скальпелем смело,
Ты также сражалась с заклятым врагом
За общее правое дело.
Давно отгремела война, но сейчас,
Кто только лежал в медсанбате,
Всегда с благодарностью помнит о вас,
О женщинах в белом халате.

В. МЛЫНЧИК,

студ. IV курса филологического факультета.

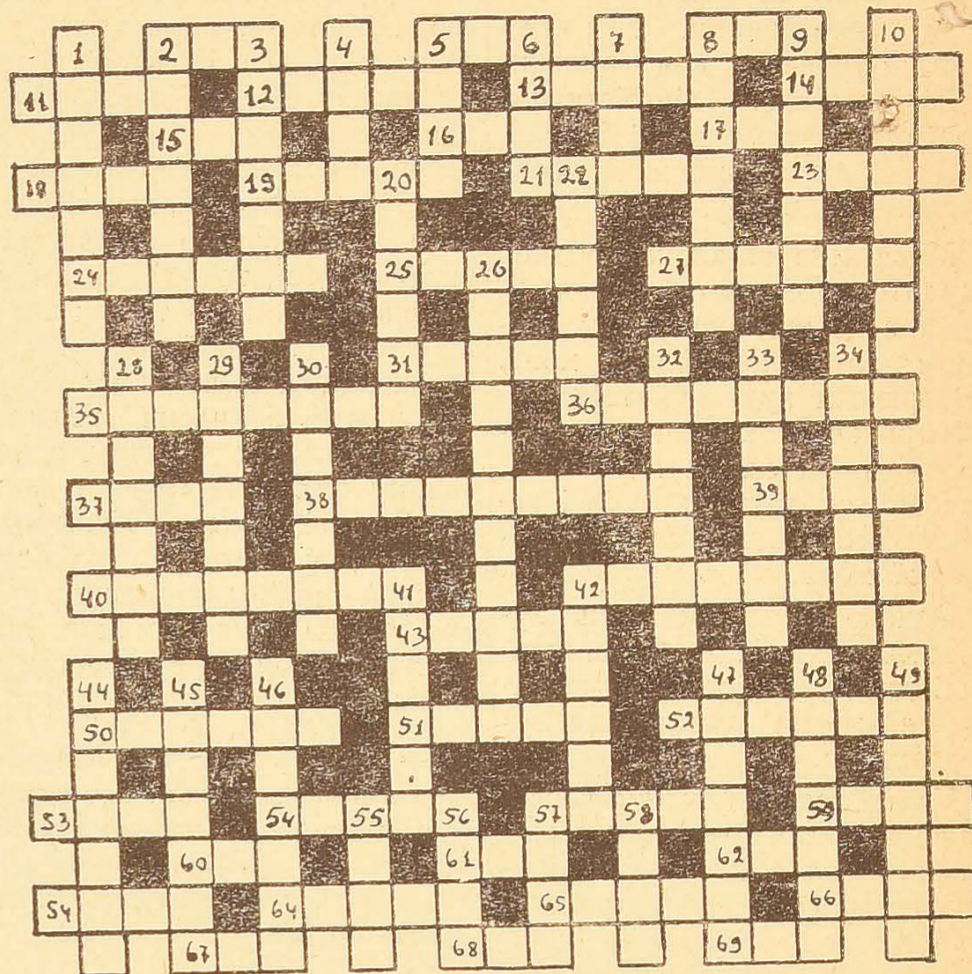
МАШИНА

Зашуршала шинами
Новая машина,
Раз, второй «бибикнула»,
Тормозами скрипнула
И стала.
Дверцы открылись...
Как мы удивились:
Из машины ловко
Выпрыгнул наш Вовка
И загордился:
— Разве не выдала,
Как премировали
С папой нас вот этой
Новенькой «Победой»?
Эх, вы!
Папу ведь недаром
Лучшим сталеваром
Все давно считают,
Папу уважают
Очень! Очень!
Было не обидно,
Даже не завидно,
Просто были рады
Правильной награде
За труд.

В ГОДИНУ ДОЗВІЛЛЯ

КРОССВОРД

Составил студент II курса физико-математического факультета
Б. С. ВЕРХОВСКИЙ

По горизонтали:

2. Прибор для измерения глубины моря. 5. Большой званный обед. 8. Отдельная партия в игре. 11. Русский композитор. 12. Барьер влодь авансены. 13. Слишком подвижной человек. 14. Южное растение. 15. Стеной подсвечник. 16. Семья пчел. 17. Промышленный район Германии. 18. Французский композитор. 19. Отрезок, соединяющий две точки кривой. 21. Начало соревнования. 23. Круговорот явлений. 24. Чувство приятной расслабленности. 25. Главная церковь. 27. Русский металлург. 31. Приправа к пище. 35. Человек, готовящийся к научной деятельности. 36. Драматическое произведение. 37. Лесной полубог в древнеримской мифологии. 38. Реактив. 39. Приток Иртыша. 40. Широкая улица. 42. Кушанье. 43. Женское имя. 50. Объединение людей. 51. Дальневосточная сельдь. 52. Великий азербайджанский поэт. 53. Город в Корее. 54. Русский живописец. 57. Холодное оружие. 59. Пушной зверь. 60. Дерево. 61. Злокачественная опухоль. 62. Мелкие отбросы. 64. Площадка для военных парадов. 64. Напиток. 65. Отравляю-

щее вещество. 66. Характер, совокупность душевных свойств. 67. Гигантская жаба. 68. Млекопитающее. 69. Металлический окисел.

По вертикали:

1. Русский изобретатель, механик, конструктор. 2. Тип морских судов. 3. Глазная болезнь. 4. Морской рак. 5. Запряжка в две лошади. 6. Определенный маршрут. 7. Хищная ночная птица. 8. Произведение живописи. 9. Цветок. 10. Огородное растение. 20. Ученый спор. 22. Спортсмен. 26. Прямая, делящая угол пополам. 28. Соединение судов. 29. Музыкант-исполнитель. 30. Равенство дипломатических сторон. 32. Благодарность за заслуги. 33. Крупная водяная птица. 34. Старинная русская верхняя одежда. 41. Великий итальянский художник эпохи Возрождения. 42. Старинное оружие. 44. Хор. 45. Главный город государства. 46. Персонаж сказок «Шехеризада». 47. Архитектурное украшение. 48. Небольшой трактор. 49. Специальность. 55. Радиоактивный элемент. 56. Государство в Азии. 57. Монастырь монахов-отшельников. 58. Сильный ветер.

ВІД РЕДАКЦІЇ

Редакцією одержано лист групи студентів юридичного факультету, в якому говориться, що автор замітки «Куда, куда вы удалились», вміщеної в нашій газеті за 10 квітня, Шарупич А. П., замість того, щоб дати глибокий аналіз виступу художньої самодіяльності студентів юридичного факультету, обмежився поверховим описуванням окремих фактів, а сама форма висвітлення цих фактів привела до того, що замітка була сприйнята не як товариська порада, а скоріше як глузування.

Лист студентів юридичного факультету, а також замітка т. Шарупича були обговорені на засіданні редколегії, а факти перевірені.

Редакція вважає, що форма висвітлення фактів автором замітки тов. Шарупичем А. П. була справді невдалою.

В. о. редактора М. В. ПАВЛЮК.

Вийдемо в ряди передовиків

На честь великого всенародного свята—300-річчя возз'єднання України з Росією робітники і службовці нашої друкарні взяли на себе підвищені зобов'язання, виконуючи і перевиконуючи норми виробітку. За I квартал 1954 року друкарнею план виконаний на 117%. Особливо відзначаються в роботі друкарі Рум'янцев Т. С., Зільберштейн Б. И., наборщик Романцев К. А. та лінотипист Месберг Г. М.

Але в роботі друкарні є ще і багато недоліків. У нас не вистачає шрифтів, пробільного та інших матеріалів. Друкарські машини потребують заміни їх

новими. Це набагато підвищило б продуктивність і якість роботи.

Ритмічній роботі друкарні заважає ще й те, що ми не маємо свого видавництва, а видавництво Київського державного університету, через яке проходять збірники наукових праць нашого університету, часто гальмує нашу роботу. Так, на 1954 рік у нас заплановано 120 друкованих аркушів наукових праць, але ось вже кінець травня, а з видавництва ми ще мало одержали рукописів для набору. В кінці року, таким чином, ми одержимо велику кількість рукописів, яку наша, по-

рівнюючи невелика, друкарня не зможе вчасно набрати. Таке нерегулярне надходження рукописів негативно відбивається на виконанні плану.

Але не дивлячись на це, робітники і службовці нашої друкарні наполегливо борються за високі темпи і якість продукції, за зразкову трудову дисципліну, домагаючись одного з перших місць в числі передових підприємств. Всі робітники друкарні повинні докласти всіх зусиль, щоб виконати це почесне завдання.

Н. М. БАБИЧ,
зав. друкарнею університету.